

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven).

Af Birthe Hansen (SF) m.fl.

(Fremsat 11/11 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Forslaget fra SF udmærker sig, synes jeg, ved 2 ting: Det er ret enkelt, og det er ret dyrt. Det vil give folkepensionister med pensionstillæg 4.800 kr. mere om året og samtidig gennem ændringen af skattelovgivningen sørge for, at forhøjelsen ikke bliver beskattet. Udgifterne anslås til 2 mia. kr. om året, og det skal nok passe, at det i givet fald bliver på det niveau.

Også i bemærkningerne har forslagsstillerne været prisværdigt kortfattede. De skriver blot, at de ønsker, at den del af folkepensionisterne, der får udbetalt fuldt pensionstillæg, får en forhøjelse på 400 kr. om måneden. De skriver ikke så meget om, hvorfor de er landet på 400 kr. om måneden, eller hvorfor det skal ske nu, men jeg går ud fra, at det er en konsekvens og en opfølgning af velstandsreguleringen fra foråret, hvor SF gav udtryk for, at man syntes, forhøjelsen var for beskeden.

Regeringen og jeg ville såmænd også godt være med til at give pensionisterne mere, men jeg behøver vel næppe sige, at vi ikke finder, at de økonomiske rammer i øjeblikket er til at håndtere med en sådan forhøjelse. I forbindelse med velstandsreguleringen beregnede vi, at

pensionisterne med dyrtidsportioner, hvoraf de to allerede er udløst, vil få næsten 4 mia. kr. i de næste to år, ved samspilsløsningen yderligere knap 2 mia. kr., så det er altså ikke, fordi der ikke er givet penge, endda temmelig mange penge, til pensionisterne.

Alligevel mener forslagsstillerne, at der skal 2 mia. kr. oveni. Nu er det ikke alle pensionister, der skal have dem. Førtidspensionisterne skal f.eks., så vidt jeg kan se, ikke have noget efter forslaget, og det er dog et interessant nyt princip, men det skal jeg så i øvrigt ikke blande mig i, da det jo ikke er mit forslag.

Der er i øvrigt også i dette forslag noget, der er på kant med den nylig vedtagne samspilsløsning, ikke fordi en forhøjelse af pensionstillægget ikke kan foregå inden for den systematik, der er lagt op til, nemlig at tillæggene skal aftrappes i forlængelse af hinanden, men snarere fordi en forøgelse af de indtægtsafhængige dele af pensionen, og hertil hører pensionstillægget, i sig selv vil øge mulighederne for samspilsproblemer i forhold til de indtægter, man kan have ved siden af pensionen, før ydelserne reduceres. Skulle det have været et mere samspilsvenligt forslag – men det er måske ikke tilsigtet – skulle forhøjelsen have været givet på grundbeløbet.

Men bortset fra de tekniske mangler ved forslaget mener jeg og regeringen ikke, at de økonomiske rammer giver plads til en forbedring i denne størrelsesorden og slet ikke på baggrund af de forhøjelser, pensionisterne rent faktisk har fået tidligere i år.

Regeringen må derfor afvise lovforslaget.

Erik B. Smith (S):

Man kunne formentlig starte med at slå fast, at der er et flertal i Folketinget, der har ytret sig til fordel for forbedring af pensionerne, men så må man også konstatere, at enigheden måske er ophørt, for vi har Fælles Kurs med dets overordentlig, jeg havde nær sagt ekstravagante forslag, ikke sandt, og foreløbig nu SF med det laveste, 2 mia. kr. i forbedringer, dog alene til folkepensionisterne; sådan har jeg også læst forslaget.

Vi kan i Socialdemokratiet godt se, at det er rigtigt, at man først og fremmest bør imødekomme de pensionister, der ikke har andre indtægter. Det har man så valgt at gøre i SF's forslag ved at hæve pensionstillægget. Vi må alli-

[Erik B. Smith]

gevel erkende, at ved at hæve pensionstillægget har vi stadig væk, og man kan sige måske endda i lidt højere grad, samspilsproblemerne. En beskatning på 137 pct. er utålelig, og vi har sagt – da vi fik socialministerens pakke, som et flertal i Folketinget vedtog, i øvrigt også med vores stemmer – at der går for lang tid. Der er for lang tid til 1996, inden samspilsproblemerne er kommet ned på et rimeligt niveau. Derfor har vi i Socialdemokratiet et ønske om at få fremskyndet løsningen af samspilsproblemerne.

Det andet, man har gjort i SF, er at løfte personfradraget, og det vil sige, at man giver forbedringer til alle over 67 år uanset indkomst, uanset formue. Det har naturligvis ingen samspilsproblemer i sig. Vi havde forestillet os en anden løsning på den del af forbedringen. Jeg vil sige, at det nok ikke vil komme an på de helt store uoverensstemmelser. Vi vil have et udspil engang i næste uge eller næste uge igen. Man ved fra vores ændringsforslag til finansloven, at Socialdemokratiet også ønsker en forbedring på pensionsområdet på ca. 2 mia. kr., og det, der er tilbage, er at finde ud af, på hvilken måde de forbedringer skal finde sted, så de kan skaffe et flertal i Folketinget.

Men på forhånd vil vi gerne sige, at for os at se har der udviklet sig et misforhold mellem enlige og ikkegifte par og gifte par, idet ikkegifte par altså har væsentlig mere end gifte par, og vi synes, at man bør tilstræbe en udvikling, som ligestiller gifte med ikkegifte. Vi synes altså, at vi skal have løst samspilsproblemerne hurtigere, og vi synes helt bestemt også, som Socialistisk Folkeparti har foreslået, at vi skal forbedre vilkårene for dem, der ikke har andet end pensionen at leve af.

Det er altså disse hovedretningslinjer, som vi i Socialdemokratiet arbejder efter i et pensionsforslag, men når det er sagt, kan vi jo også regne ud, at vi ikke har flertallet alene. Vi skal forhandle med andre partier, og her ligger SF's tanker ganske tæt på vore egne overvejelser. Vi vil gerne indbyde til et tættere forhandlings-samarbejde med henblik på at finde den bedst mulige løsning, som også indeholder de langsigtede retningslinjer, som jeg her har skitseret, for at gøre det så godt for pensionisterne som muligt inden for de økonomiske rammer.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Når man vil gennemføre foranstaltninger og

forslag til lovændring med det formål at forbedre vilkårene for pensionisterne, må der stilles nogle overordnede, generelle krav til netop disse foranstaltninger og forslag.

Ældrepolitikken bør gøres mere sammenhængende. Mange ældre vil utvivlsomt anføre, at de vil være tilfredse med en ældrepolitik, der stykke for stykke giver dem forbedrede ydelser fra det offentlige, også selv om disse ydelser i en eller anden forstand ikke hænger sammen, men det er vigtigt, at man tilvejebringer en større sammenhæng i ældrepolitikken, idet en manglende eller utilstrækkelig sammenhæng har afgørende og skadelige konsekvenser både for den enkelte ældre og for samfundet som helhed.

De ældrepolitiske initiativer må udvikles over en bred front; således bør forøgelsen af pensionssatser følges med mere langsigtede nydannelser. Dette stiller krav til koordination. Det er nødvendigt at tilrettelægge en langsigtet tilbagetræknings- og pensionspolitik. De ældres valgmuligheder må forbedres, idet de økonomiske vilkår efter pensioneringen har indgribende betydning for de ældres samlede livssituation; derfor har selve pensionsniveauet betydning, og derfor har forholdet mellem skat, pension og indkomstafhængige sociale ydelser betydning, og derfor er der stadig behov for, at der sker en samordning af reglerne vedrørende sociale pensioner, skatter og indkomstafhængige sociale ydelser.

Det lovforslag fra SF, der ligger her, opfylder ikke disse krav. Det vil forskertse muligheden for den langsigtede politik, der fra regeringens og Folketingets side er igangsat allerede ved daværende socialminister Palle Simonsens redegørelser, loven om delpension og nu senest vedtagelsen af den såkaldte ældrepakke. Alle tre områder er væsentlige i den langsigtede forbedring af pensionisternes vilkår.

Som lovforslaget foreligger, er der stor fare for, at man vil øge samspilsproblemerne i stedet for at løse dem. Spørgsmålet om samspilsproblemerne må og skal løses, sådan som Folketinget har sat det i gang med vedtagelsen af ældrepakken. Derfor vil dette forslag ikke løse nogen som helst økonomiske problemer for de pågældende pensionister.

Det Konservative Folkeparti vil generelt sige, at vi selvfølgelig er tilhængere af ordninger, der har til formål at forbedre de ældres vilkår.

[Lizzie Lichtenberg]

Forudsætningen må dog være, at der er sammenhæng i foranstaltningerne også på længere sigt, således at man ikke favoriserer enkelte grupper og forskertser muligheden for en langsigtet politik. Derfor kan vi ikke anbefale dette lovforslag, som det foreligger, til vedtagelse.

Winther (V):

SF vil give folkepensionisterne et pensions-tillæg på 4.800 kr. mere om året. Udgifterne vil på årsbasis være på omkring 2 mia. kr. mere.

Venstre kan ikke støtte dette lovforslag fra SF. I Venstre vil vi også gerne dele penge ud, men modsat Socialistisk Folkeparti har vi et ansvar for at få dem ind igen, og da vi også modsat SF'erne vil forsvare vore ældre borgere, har vi ikke en standardbemærkning om, hvor pengene eventuelt kan findes, men det må jo erkendes, at der gøres meget for at købe eventuelle pensioniststemmer.

Den bedste måde at gøre det på er nu nok ved stadig væk at holde fast i en stram offentlig udgiftspolitik; kun derved holder vi inflationen i ave. Derfor er det den bedste måde at sikre pensionisternes forhold på. Venstre er et parti med ansvar for samfundsøkonomien, og derfor afviser Venstre lovforslag nr. L 23.

Aase Olesen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke medvirke til at gennemføre SF's forslag om at give yderligere 2 mia. kr. til personlige tillæg til pensionister. Jeg vil gå så langt som til at sige, at hvis jeg havde 2 mia. kr. til forbedring af pensionerne, ville jeg kende betydelig bedre måder at anvende dem på. Man kan måske starte med at spørge SF, hvordan man vil opsuge tilsvarende forbrugsmuligheder. Det ville være interessant at vide. I den forbindelse kunne man også spørge, om SF stadig væk fastholder sin idé om at indtægtsregulere grundbeløbet, hvilket hidtil har været SF's holdning.

Når vi diskuterer pensioner, kan det være væsentligt at huske på, at pensioner jo ikke er, om jeg så må sige, hvad de ser ud til at være. Omregner man dem til deres lønværdi og i øvrigt ser på, hvilke fordele og dermed også økonomiske værdier pensionister har, er en enlig pensionists egentlige indtægt noget, der svarer til en 70.000-80.000 kr. Det kommer egentlig aldrig nogen sinde frem i diskussionerne. De, der har mindre til deres rådighed, er, som det er

påpeget af andre talere i dag, dem, der har en smule indtægter ved siden af. Det er dog en løjlig konstruktion at komme med et forslag, der yderligere forvrider den kendsgerning, at har man sparet lidt op, er man dårligere stillet, end hvis man intet har sparet op.

Jeg synes, det var meget rigtigt, hvad hr. Erik B. Smith sagde: at disse 2 mia. kr. faktisk er med til at øge samspilsproblemerne. Jeg er ganske enig i, at havde man 2 mia. kr. at gøre godt med, var der meget mere idé i at forsøge at fremskynde løsningen af samspilsproblemerne frem for at øge dem. Det er dog en ejendommeligt idé at få!

Så har jeg egentlig lyst til at råbe et højt hurra for Socialdemokratiet, som nu påpegede, at der i pensionsspørgsmål er et meget stort misforhold mellem det, man vil kalde det ugifte par, og gifte par, altså hele problemet omkring vores »skat på ægteskabet«. Jeg må minde om, at Folketinget – endda i enighed, tror jeg – har vedtaget et radikalt forslag om at gennemføre individualprincippet så langt, som det overhovedet er muligt ud fra økonomiske hensyn, og det er selvfølgelig den vej, vi skal. Det er ikke holdbart i et samfund, hvor det er fuldstændig acceptabelt at bo sammen uden at være gift, da at have den meget, meget store forskel i disponibel indkomst mellem ugifte par og gifte par. Det er ikke noget, vi kan leve med i længden, og man kan kun sige, at med den indstilling, der er i befolkningen, bliver dette problem større og større, jo flere papirløse par der når pensionsalderen.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Som ministeren påpegede, har regeringen gennem det sidste stykke tid forbedret pensionisternes vilkår med indtil flere milliarder kroner. Der er i løbet af den sidste måned herinde fremkommet mange forskellige forslag til at forbedre pensionisternes forhold, specielt pensionernes størrelse. Som hr. Erik B. Smith sagde, er der fremkommet flere forskellige modeller. De ligger nu til behandling i Socialudvalget. Jeg tror, vi kun mangler at se lovforslaget fra Socialdemokratiet, og det venter vi spændt på. SF's forslag her sigter mod den dårligst stillede gruppe pensionister, altså dem, der alene har folkepensionen at leve af. Men man skal her også tænke på, at det samtidig er den gruppe pensionister, som får de fleste frynsegoder.

[Yvonne Herløv Andersen]

Vi har en liste i Socialudvalget over, hvad det er for nogle frynsegoder, der bliver udløst. Vil man, når den forøgelse kommer på pensionstillægget, sikre, at den bliver der, må man gøre det ved at hæve personskattefradraget, men der kommer så det bagslag, som er blevet nævnt af andre ordførere, at det bliver for alle over 67 år. Det korte af det lange er jo, at dette forslag koster 2 mia. kr., og spørgsmålet er så, om det er lige præcis den model, der skal bruges. Nu synes jeg, vi har så meget råmateriale i socialudvalget, at der må være grundlag for at få en grundig gennemgang og finde ud af, hvor pengene ligger bedst. Jeg skal også huske at sige, at heller ikke denne model mener vi skal bruges.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiets ordførelse kunne holdes kort og enkelt og altdækkende. Vi har som bekendt i vores lovforslag nr. L 2 i indeværende samling indgående redegjort for vor holdning til samtlige aktuelle alderspensionsspørgsmål og anført argumenterne for den. Det kunne man sådan set nøjes med at henvise til, men jeg vil da gerne give den service over for forslagsstillerne og andre, der måtte være interesserede, at knytte nogle bemærkninger til netop det foreliggende forslag og trække ud, hvad der er væsentligt, og hvad der i den givne situation er det centrale.

For Fremskridtspartiet er det helt afgørende, at alle folkepensionister i dette land får for lav en folkepension, og det gælder altså også den gruppe, som SF omtaler. Derfor ser vi med stor sympati på SF's forslag, og vi kan slet ikke deltage i hykleriet fra ministeren og de fem regeringspartiers side om, at det skulle være således, at man ikke kan finde 2 mia. kr. til folkepensionisterne. Vi har en offentlig sektor på 400 mia. kr., hvor man smider om sig med pengene. I øjeblikket vil regeringen til at smide en bunke penge ud til EF, ned til Middelhavslandene. Man generer vore fiskere med fiskeriinspektion. Man forhøjer politikernes lønninger. Man forhøjer de offentliges lønninger i øvrigt. Man sætter rødspætterne i Kattegat og atom-bombeoprustningen i Indien højere end vore egne folkepensionister. Man ødsler i snesevis af milliarder kroner væk, og derfor er det meget, meget let at finde 2 mia. kr., som SF's forslag kræver.

Jeg må så tilføje med endnu dybere beskedenhed, end Socialdemokratiets ordfører udviste, at mit parti ikke udgør flertallet alene, så vi kan derfor ikke få det, som vi vil have det, og vi er endnu mindre – endnu da – end Socialdemokratiet – det varer forhåbentlig ikke så længe, men i det nuværende Folketing er vi altså mindre end Socialdemokratiet – men der er jo dannet, det viser debatterne, et socialt ansvarligt flertal uden om regeringen, ligesom man har et kulturpolitisk flertal uden om regeringen, et sikkerhedspolitisk flertal uden om regeringen, et miljøpolitisk flertal uden om regeringen. Her må man så selvfølgelig gøre det på den måde, som Socialdemokratiets ordfører nævnte, at når vi alle sammen, SF inklusive, må erkende, at vi ikke har flertallet alene, men vi alle sammen synes, at folkepensionisterne skal have noget mere, så må vi sætte os sammen og forhandle os frem til et resultat. Her vil Fremskridtspartiets udgangspunkt selvfølgelig være Fremskridtspartiets forslag, og vi forstår da udmærket, at de andre partiers udgangspunkt vil være deres partiers forslag. Vores argumentation over for SF er såmænd ikke mere begavet end den, vi allerede har hørt fra næsten alle ordførere, nemlig at det gør det så ubeskrivelig besværligt at løse dette problem med, at når man får en indtægtsforøgelse, hvor ens pensionstillæg skrumper ind, eventuelt helt falder væk, hvor meget skal man så aflevere, hver gang man tjener 1.000 kr. mere, skal man så aflevere, som hr. Erik B. Smith sagde, 1.370 kr. eller noget lignende? Derfor finder vi ikke SF's model særlig velegnet til at være den helt centrale, men selvfølgelig må vi respektere, at SF med sine 27 mandater udgør en del af dette sociale flertal i Folketinget. Derfor må SF selvfølgelig ved de forhandlinger, vi skal føre, også have lov til at sætte sit præg på det med sine 27 mandater. Vi har kun en tredjedel af 27, og vi vil da selvfølgelig forsøge at sætte vort præg på det med det, vi har.

Så vil jeg endelig – når hr. Erik B. Smith siger, at omkring samspillet skulle der være vedtaget en pakke med et stort flertal herinde – sige, at en normalt særdeles pålidelig kilde har oplyst mig om, at jeg husker rigtigt, når jeg mener, at det blev vedtaget enstemmigt, altså også med SF's stemmer, at man skulle gøre noget ved disse skrækelige problemer med, at indtægtsforøgelser indebærer, at man skal aflevere

[Glistrup]

mere, end indtægten stiger med. Det vil jeg opfordre SF til at betænke, når SF skal gå til forligsforhandlingerne med de andre partier i flertallet – ud fra den ydmyghed og mangel på ultimative krav, hvormed Fremskridtspartiet vil mødes med de andre partier i det socialpolitiske flertal her i salen.

Kristian R. Kristensen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti kunne vi nok have en vis sympati for det forslag, som er fremsat af SF, men vi synes alligevel, at der er nogle ting, som ikke taler for en gennemførelse af det.

Vi kunne i stedet måske snarere ønske gennemført en økonomisk husstandsbetragtning for alle pensionister, for som det er for nærværende, er det faktisk en diskrimination af ægteskabet. De enlige samboende har betydelig bedre økonomiske muligheder end de samgifte, og det bør ikke være tilfældet. Men i den foreliggende form må vi afvise forslaget, fordi vi synes, at det ikke skaber mulighed for det, vi gerne vil være med til at arbejde for.

Preben Møller Hansen (FK):

Det var velsignende ord, man hørte fra den sidste ordfører: Du skal få din løn, når du kommer i himlen! For det er altid rart . . .

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det var et citat.

Preben Møller Hansen (FK):

Ja, naturligvis, jeg citerer altid. Jeg er så flink til sådan noget.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Så skal det oplyses.

Preben Møller Hansen (FK):

Nå, det var jeg ikke rigtig klar over.

Men det, det sådan set drejer sig om, er, at vi fra Fælles Kurs aldrig har lagt skjul på, at vi ikke er et alt eller intet-parti. Vi stemmer for hver eneste forbedring, der kan gives den danske befolkning, den del af befolkningen, vi påstår at vi repræsenterer.

Derfor kan vi naturligvis også støtte det forslag, der er fremsat af SF, og hvoraf det fremgår, at man vil skabe en forbedring for en del af vore pensionister, ca. 460.000, på 400 kr. mere

om måneden. Vi må sige, at det er så beskedent, som SF ikke burde have været, idet SF burde være mere socialt tænkende, sætte mere aktivt ind for at skabe social genopretning frem for at komme med et forslag af den beskedenhed, som vi her har iagttaget.

Vi er for vort vedkommende, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik B. Smith, sagde, kommet med et andet forslag. Vi mener, at man som et minimum skal have 5.500 kr. om måneden skattefrit, for at man kan leve en anstændig tilværelse. Vi vil naturligvis fastholde, at det er rimeligt og rigtigt, at man sikrer hver eneste borger i dette land mindst 5.500 kr. om måneden skattefrit. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi, fordi vi har den opfattelse, så stemmer nej til noget, som ikke giver det, men som alligevel er et fremskridt.

Så er der dem, der har sagt, at man, når man stiller forslag i Folketinget om en udgift, samtidig skal sikre, at der også er en indkomst. Den pågældende, som gav udtryk for noget sådant, har åbenbart ikke fattet, hvad det vil sige at være offentlig giver. Der er nemlig stor forskel på, at man som offentlig instans udbetaler penge, og så det, at man er en arbejdsgiver, der udbetaler penge.

I det øjeblik vi udbetaler de 2 mia. kr., dette forslag skulle indebære som udgift, får man 18,3 pct. hjem i moms, dvs. 366 mio. kr. direkte hjem i kassen.

Samtidig ved vi, at alle varer i dette land er belagt med afgifter, og det vil sige, at ca. 50 pct. af varens pris er afgift, og man får derefter 800 mio. kr. hjem i afgifter. Herudover ved man med sikkerhed, at når man øger omsætningen med 1 mia. kr., skaffer man ca. 1.000 arbejdspladser, idet efterspørgslen stiger. Det vil sige, at man derved sparer noget ved udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse, og når regnskabet skal gøres op, vil man også kunne se, at det slet ikke er nogen dårlig forretning at hjælpe vore ældre her i landet.

Det, det drejer sig om set ud fra mit synspunkt, er, at regeringen ikke på noget tidspunkt er socialt tænkende. Man arbejder bevidst på at skabe harmonisering af den danske sociallovgivning med den intention, der er i EF-landene. Det er her, hunden ligger begravet. Det er EF-partierne, der ikke vil medvirke til at skabe bedre vilkår for den del af befolkningen, der, når alt kommer til alt, har skabt det land, vi le-

[Preben Møller Hansen]

ver i. Det er dem, der har bygget vores huse, det er dem, der har gravet kanaler til kloakkerne, det er dem, der har lagt vand ind, det er dem, der har opbygget industrien, det er dem, der har skabt vores landbrug, osv. Og så sidder man i dette Folketing og kan ikke give dem bare 400 kr. om måneden. Jeg betragter det som totalt latterligt, at man ikke kan give vores ældre denne lille beskedne håndsrækning.

Men hvorom alting er, er det jo rigtigt, som hr. Glistrup sagde, at man udviser en vis ødselhed på andre områder. Man strør om sig med penge, som om vi har i sækkevis af dem, og det er ikke alene til de områder, som hr. Glistrup nævnte, det gælder også militæret. Her anvender man 17 mia. kr. til indkøb af tanks, raketter, ubåde, og hvad det nu er for noget djævelskab. Var det ikke bedre, at vi gav vore ældre blot en lille smule, så de også kunne få lidt solskin i en ellers trist hverdag? Men det ser ikke ud til, at man har nogen planer om det i dette Folketing; her har man planer om præcis det modsatte.

Vi skal i hvert tilfælde for Fælles Kurs' vedkommende meddele, at vi selvfølgelig vil støtte SF's forslag, og skulle der komme andre muligheder, er vi også med på holdet.

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil godt starte med at svare socialministeren, som sagde, at det var et ret enkelt forslag. Det er vi enige med socialministeren i, fordi det i første omgang alene tilsigter at hjælpe de folkepensionister, der ikke har andet end folkepensionen og måske den lille bitte smule, man må have samtidig med, at man kan få fuldt pensionstillæg udbetalt.

Andre ordførere har så gjort sig til talsmænd for, at det var forfærdelig indviklet, og at vi skabte nogle langt større problemer end dem, der eksisterer i dag. Til det vil jeg godt sige generelt, at det har selvfølgelig aldrig været vores hensigt. Hvis vores forslag er af en sådan art, at det gør noget mere kompliceret, må vi lave om på det; det må vi finde ud af under udvalgsarbejdet.

Hr. Erik B. Smith kan jeg takke – han er fraværende i øjeblikket – lige så vel som jeg kan takke Fremskridtspartiets og Fælles Kurs' ordførere, for med deres tilslutning har vi et flertal for en eller anden forbedring. Selvfølgelig vil jeg håbe, at det bliver den forbedring, vi har foreslået, den, der skal gå til de dårligst stillede

folkepensionister, vi kommer igennem med, men lad os nu se på det i udvalget.

Og lad os så i udvalget kigge på disse samspilsproblemer, som nogle ordførere har været inde på at dette forslag – jeg har svært ved at se hvordan – skulle gøre endnu mere indviklede, end de er i forvejen. Hvis det er tilfældet, så lad os også kigge på det.

Fru Aase Olesen var inde på forbrugsmulighederne, og det kan jeg næsten ikke svare bedre på, end hr. Preben Møller Hansen gjorde. Og hvis ikke det er tilstrækkeligt, synes jeg, vi skal bore i det under udvalgsarbejdet. Men jeg synes, hr. Preben Møller Hansen gav en ganske glimrende beskrivelse af, hvad en udgift i den ene ende indbringer af indtægter i den anden.

Så vil jeg yderligere sige til fru Aase Olesen, at selvfølgelig står vi da stadig væk fast på, at den dag vi kan få folkepensionen op på en sådan størrelse, at det er rimeligt at begynde at indtægtsregulere grundbeløbet, vil vi gerne gøre det, hvis vi kan få flertal for det.

Til Venstres ordfører vil jeg sige om det med at afsætte penge, at det har vi da gjort. Vi har sagt, at dette lovforslag vil betyde udgifter på ca. 2 mia. kr., og de penge har vi fundet; det vil fremgå af bemærkningerne til et ændringsforslag til finansloven, hvor disse 2 mia. kr. skal hentes. Vi kan også afsætte dem bare ved at stille ændringsforslag til finansloven, men vi har anvist, hvor de kan findes. Det var den side af sagen.

Den konservative ordfører, fru Lizzie Lichtenberg, kom med nogle meget pæne ord; det lød nærmest som begyndelsen til en ældrepolitisk redegørelse. Men det forhindrede ikke fru Lizzie Lichtenberg i at sige, at det forslag, vi var kommet med, var rigtig dårligt. Det skulle ses i en sammenhæng, og den sammenhæng kunne fru Lizzie Lichtenberg ikke rigtig få øje på, i hvert fald ikke sådan, at De Konservatives holdning til vores forslag kunne blive positiv. Det er der så ikke noget at gøre ved, men vi kan måske ændre lidt på holdningen under udvalgsarbejdet.

Så tror jeg nok, jeg glemte noget, som socialministeren var inde på, nemlig at dette forslag kun tilsigter – og dette »kun« blev sagt med sådan en lille bitte bitone – at hjælpe folkepensionisterne, ikke førtidspensionisterne. Det er helt rigtigt.

[Birthe Hansen]

Vi var i sin tid – og dér skal vi helt tilbage til 1983 – årsag til, at laveste invalidepension blev afskaffet pr. 1. januar 1984. Så har den borgerlige regering sørget for, at man fik delpension, og vi har sammen med regeringen stemt for, at der blev vedtaget – hvad skal vi kalde det? – en ny samspilslov, som også kommer nogle pensionister til gode. Derfor syntes vi, det var på tide at fremsætte et lovforslag om 2 mia. kr. til de folkepensionister, som vi hvert år i de sidste 2–3 år har stillet ændringsforslag til finansloven om hjælp til; det indebærer, at de får 400 kr. mere om måneden.

Når man så siger, at vi kommer til at hjælpe alle ved at hæve personfradraget, er det da rigtigt nok, men så må vi sige til dem i salen her, der tænker langsigtet og tænker bredt, at det er jo kun de 306.000 af gruppen på de 460.000, der vil få det fulde beløb, nemlig de 400 kr. De andre vil ikke få så meget, idet de i forvejen har et graderet pensionstillæg.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg håber, at vi – og det er jeg da også sikker på – igennem udvalgsarbejdet finder frem til en eller anden fornuftig løsning, således at folkepensionisterne får en forbedring.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

Af Stavad (S) m.fl.
(Fremsat 10/11 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Socialdemokratiet foreslår investeringsfondsloven ændret sådan, at advokater, revisorer, læger, tandlæger osv. – kort sagt de liberale erhverv – afskæres fra at foretage henlæggelser til investeringsfonds.

I 1982 fremsatte den daværende, socialdemokratiske regering også et forslag om at udelukke, i øvrigt ikke kun de liberale erhverv, men også pengeinstitutter, forsikringselskaber og finansierings- og investeringsvirksomheder fra investeringsfondsloven. Dengang kunne der ikke samles flertal for at udelukke de liberale erhverv; derimod har de andre virksomhedstyper, jeg nævnte, været afskåret fra at foretage henlæggelser siden indkomståret 1983.

Socialdemokratiet begrundet sit forslag med, at liberale erhverv ikke har et naturligt behov for investeringsfondshenlæggelser, idet deres investeringsbehov normalt vil ligge langt under investeringsbehovet i en egentlig produktions- eller handelsvirksomhed. Socialdemokratiet mener, at de generelle afskrivningsregler er så gunstige, at de fuldt ud dækker de liberale erhvervs krav om omkostningsfradrag i forbindelse med investering i deres primære virksomhed.

Jeg er overhovedet ikke enig i de synspunkter. Jeg vil bl.a. henvise til, at den omstillingsproces, som den teknologiske udvikling kræver, også gælder for de liberale erhverv; f.eks. er investering i edb-udstyr en stor omkostning for disse erhverv.

I øvrigt vil det jo også være sådan, at hvis man strammer vilkårene for de liberale erhverv ved at fratage dem investeringsfondsmuligheden, vil der heri kunne ligge meromkostninger, som så vil forplante sig til det øvrige erhvervsliv. Derfor kan lovforslaget i virkeligheden også komme til at modvirke bestræbelserne for at fremme danske virksomheders konkurrenceevne.

Der er efter min opfattelse heller intet i investeringsfondsloven, der kan begrunde, at der skal skelnes mellem de enkelte virksomhedsarter.

Socialdemokratiet anfører, at de liberale erhverv ofte ikke kan finde anvendelse for investeringsfondshenlæggelserne i deres primære virksomhed, men det er jeg som nævnt ikke